

РЕШЕНИЕ

№ 1776

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12560** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Образувано е по жалба на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Т. П., чрез адв. Д. против Заповед № 3391з- 271/18.11.2021г. на началника на Второ РУ –П. за даване на задължителни предписания. В жалбата излага съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, както от материалноправна, така и от процесуална страна. Твърди, че чл.41, ал.1, т.1 от ЗОБВВПИ изисква уведомяване на директора на ГДНП на МВР само при преустройство на обекта за търговия, но не и за премахването му. Излага още, че посоченото в заповедта повторно поставяне, съответно процедурата по извършването му не е осъществявана. Счита дадените задължителни предписания за незаконосъобразни доколкото в случая не се касае за преустройство или премахване на обект по смисъла на чл.57а ЗУТ. Излага доводи за допуснато съществено процесуално нарушение предвид обстоятелството, че в заповедта не е посочена датата на премахване на обекта и кога е изтекъл 14 дневния срок за уведомяване на органа. Моли за отмяна на процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - Началник на Второ РУ при ОД на МВР [населено място], редовно призован не се явява и не изпраща представител. Депозирани са писмени бележки от процесуален представител, с които излага становище по същество. Моли жалбата да се отхвърли, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави

възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

[фирма]- [населено място] е подало до началника на О2 РУ П. заявление вх. № 339100-913712021г. за издаване на разрешение за пренос на пиротехнически изделия от склад на [фирма], [населено място], местност Д. до магазин „Енигма“, [населено място], [улица]. [фирма] притежава разрешение № 20160286748/13.02.2017г. да търгува с пиротехнически изделия, валидно до 12.02.2022г. В списъка с обекти към разрешението е вписан магазин с административен адрес: [населено място], [улица]. Същият се ползва въз основа на договор за наем с [фирма] от 01.09.2014г, съгласно който наемодателят предоставя на [фирма] за временно и възмездно ползване площ от 28 кв.м., разположени на всеки от паркингите на магазини Б. в приложение № 1, като наетите обекти ще бъдат използвани от наемателя за разполагане на преместваеми обекти - тип павилион с размери дължина 3 м и широчина 7 м за търговия с пиротехнически изделия. Съгласно Анекс от 14.10.2021г. към договора наемателят има право да осъществява търговска дейност в тях в периода от 01.11.2021г. до 20.01.2022г. Считано от 11 януари на съответната година наемателят се задължава да преустанови извършването на търговска дейност в наемните обекти и да демонтира и премахне разположените павилиони в наемните обекти в срок до 20 януари на същата година. От представените допълнително писмени доказателства се установява, че преместваемите обекти са тип контейнер, произведен от [фирма], които се закрепват на повърхността на земята.

По повод заявлението е извършена проверка от служители на О2 РУ –П., от която съгласно Констативен протокол № 3391р-9869/12.11.2021г. е установено, че обектът не е намерен на посочения адрес: [улица]. За констатираното е съставен АУАН № 596345 /09.11.2021г. на [фирма] за извършено нарушение на чл.41, ал.1 т.1 и ал.2 от ЗОБВВПИ.

С оглед установеното е издадена и обжалваната заповед № 3391з- 271/18.11.2021г. на началника на Второ РУ –П., с която на основание чл. 54 от ЗМВР и чл.152, чл.154, ал. 4 от ЗОБВВПИ на [фирма] са дадени следните задължителни предписания:

1. За повторно поставяне на преместваем обект и извършване на търговия с пиротехнически изделия в него, трябва да се получи разрешение по реда на чл.42 от ЗОБВВПИ.

2. При преустройство премахване на обекта за търговия съгласно чл.41, ал.1, т.1 ЗОБВВПИ да се представят в 14 дневен срок от настъпване на промяната на документите свързани с нея, а при премахване да уведоми писмено или по електронен път органа издал разрешението.

Заповедта е връчена на управителя на [фирма] – Т. П. на 25.11.2021г., а жалбата срещу нея е депозирана в АССГ на 7.12.2021г, в законоустановения срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, но при нарушение на материалния и процесуалния закон.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на [фирма] е издадено разрешение за търговия с пиротехнически изделия със срок на валидност до 12.02.2022г. Доколкото същото е издадено за няколко различни обекта на територията на различни РУ в страната съгласно чл.38 от ЗОБВВПИВ, директорът на ГДНП е преценил наличието на предпоставките за издаването им, в това число и при извършена проверка на всеки един от обектите- чл.38 ал.1 от закона. Още тогава органът, издал разрешението за търговия с пиротехнически изделия е установил конкретните факти, видни и от договора за наем и спецификацията на контейнерите, а именно че в случая се касае за преместваем обект, който ще съществува на посоченото място за определен в договора за наем период, съгласно издаденото разрешение.

В конкретния случай, със Заповед № 3391з- 271/18.11.2021г., началника на Второ РУ –Плевене е приел, че е налице хипотезата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ и издава предписание за спазването ѝ. Съгласно посочената правна норма лицето, получило разрешение за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, уведомява писмено или по електронен път директора на ГДНП на МВР при: преустройство на складовете и/или обектите за търговия. А според ал.2 в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 лицето, получило разрешение за търговия, представя в 14-дневен срок от настъпването на промяната документите, свързани с нея, и документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 12. Разпоредбата на чл.42, ал.1 от закона пък предвижда, че лицето, получило разрешение за търговия, при откриване на нов търговски обект и/или склад подава писмено или по електронен път до директора на ГДНП на МВР заявление по образец, придружено от документацията по чл. 37, с изключение на тази по чл. 17, ал. 1, т. 1 и по чл. 37, т. 5 - 8.

От анализа на горните разпоредби може да се направи обоснован извод, че уведомяването по чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ е дължимо при преустройство на обекта или при откриване на нов обект. В конкретния случай законодателят не е предвидил санкция за лицето, ако същият премести обекта си, което следва освен граматическото тълкуване, но и логическото на посочената правна разпоредба. Както бе посочено и се установява от доказателствата става дума за преместваем обект-метални контейнери. Според легална дефиниция на понятието преместваем обект- §5 т.80 от ДР на ЗУТ, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. Също така е посочил реда за поставянето му- чл.56 ал.1 ЗУТ- върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за търговски дейности, като тяхното премахване става по реда

на чл.57 а от ЗУТ при нарушаване на конкретни посочени там изисквания. Видно от представените доказателства, техническите спецификации на контейнерите и договора за наем, процесният обект е именно преместваем обект, за който от извършената от контролните органи проверка не е установено преустройство по смисъла на ЗУТ, тъй като същият дори не е открит на място на административния адрес. От друга страна задължението за премахване на контейнерите за търговия на дружество [фирма] произтича и от разпоредбите на самия договор за наем, т.е при неспазването им ще е налице основание по чл.57а от ЗУТ за принудително премахване на обектите. В заключение тълкуването на разпоредбата на чл.41 ал.1 т.2 от ЗОБВВПИ касае единствено преустройството на обекта, но не и неговата преместваемост.

По отношение на другото задължително предписание - повторно поставяне на преместваем обект и извършване на търговия с пиротехнически изделия в него, трябва да се получи разрешение по реда на чл.42 от ЗОБВВПИ, заповедта на Началника на Второ РУ П. е насочена към бъдещи действия, които с оглед срока на издаденото разрешително- 12.02.2022г. ще следва да се съобразяват от дружеството в бъдещ период, но не към настоящ на заповедта и не в срока на действащото разрешително, както изисква разпоредбата на чл.142 от АПК.

За пълнота следва да се отбележи, че твърденията от жалбоподателя процесуални нарушения не са съществени за настоящото производство, същите ще са релевантни при преценка законосъобразността на издадените АУАН, НП в административнонаказателното производство.

По изложените съображения съдът приема, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и като такъв следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в тежест на СДВР следва да бъде възложено заплащането на разноски в общ размер от 950 лева: за внесена държавна такса в размер на 50 лв. и за адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 900 лв., съгласно представения договор за правна помощ. Съдът намира възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, за неоснователно, тъй като действително заплатеното адвокатско възнаграждение не надвишава дори двукратния размер на определеното минимално възнаграждение по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 55 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3391з- 271/18.11.2021г. на началника на Второ РУ –П. за даване на задължителни предписания на [фирма].

ОСЪЖДА ОД на МВР [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. П. направените по делото разноски в размер на 950 лв. представляващи адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в

четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: